

На підготовку до Євро Україна витратила майже 42 мільярди

У 2008-2011 роках на підготовку до Євро-2012 було виділено 41 мільярд 732 мільйони державних коштів. Про це йдеться у відповіді Нацагентства з підготовки до Євро-2012 на запит видання «Українська правда». Зокрема, з цих коштів на будівництво та реконструкцію стадіонів було виділено 7 мільярдів 194 мільйони гривень, на розв'язок аеропортів — 10 мільярдів 548 мільйонів, на ремонт і будівництво доріг загального користування — 18 мільярдів 292 мільйони.

3-5

стільки тисяч євро в місяць можна заробити у Швеції чи Фінляндії за збирання чорниці. У Польщі українські заробітчани заробляють улітку на збиранні полуниці до 1000 доларів на місяць, пише газета «Сьогодні».

Ціни на пшеницю встановили рекорд

Ціни на пшеницю за минулий тиждень на біржі выросли на 16,5%, що є рекордом із червня 2007 року. Інвестори скуповують контракти на пшеницю та інші сільськогосподарські культури, наприклад, кукурудзу, побоюючись посушливого літа, а отже, й неврожаю в країнах, що є основними постачальниками зерна на світовий ринок, — у Росії та США. Крім того, посуха може трапитися в Казахстані та в Україні, що також є великими гравцями світового зернового ринку.

5

Відомості.UA
№ 21 (609)

24 - 30 травня 2012 року
<http://vidomosti-ua.com/>

Події

Лікарі пологового захищають свого колегу

А дехто з них продаж ним безкоштовних медикаментів вважає всього лише помилкою

«Відомості» очікували реакцію медиків пологового будинку на матеріал «Лікарі робили бізнес на хворих новонароджених», але ніхто не сподівався саме на таку. Спочатку автора статті Ірину Костюк запросили на збори медперсоналу в пологовий, де вирішили її присоромити, мовляв, де її совість, щоб писати такі речі, а вже за тиждень у редакцію прийшов лист-спростування, підписаний працівниками закладу в кількості 57 осіб. Згідно з Законом «Про засоби масової інформації», публікуємо лист і максимально об'єктивно передаємо зміст розмови на зборах трудового колективу.

ЗВЕРНЕННЯ ЛІКАРІВ ПОЛОГОВОГО БУДИНКУ

«Ми, колектив лікарів КЗ «Луцький клінічний пологовий будинок», обурені статтею журналіста Ірини Костюк «Лікарі робили бізнес на хворих новонароджених», яка була опублікована у Вашому щотижневому «Відомості.UA» №18 (606) за 3-9 травня 2012 р. Не перевіривши факти, не отримавши інформації від медичних працівників закладу, автор звинуватила лікарів і керівника установи у кримінальних діях, непрофесіоналізмі щодо використання екзогенних сурфактантів, які призначаються для профілактики і лікування синдрому дихальних розладів у недоношених новонароджених відповідно до наказу №484 МОЗ України.

В цій статті опубліковано неправдиві відомості, які полягають у наступному:

1. Медики за державні ліки (сурфактанти) казали платити певні кошти.

2. Медики називали суму за ці ліки, яка перевищувала у 2-2,5 разу вартість закупленого МОЗ України препарату.

3. Лікарі зловживали службовим становищем і привласнювали кошти від реалізації препаратів по державній програмі «Репродуктивне здоров'я нації до 2015 року».

4. Розподіл і списання медикаментів сурфактантної групи відбувалися лише за підписом головного лікаря Токарчука М. М.

5. Існує схема, за якою працювали медики, починаючи з пологового залу й далі у відділенні інтенсивної терапії новонароджених.

6. Сурфактанти вводилися лише завідуванням В. Б.

7. Збитки, завдані В. Б., вказані на суму 13 тис. гривень (а у матеріалах справи — 7 тис. гривень).

8. В. Б. повернув собі роботу (на основі заяви В. Б. був звільнений головним лікарем із посади завідування інтенсивної терапії новонароджених і продовжував працювати лікарем цього ж відділення).

9. З 2008-го по 2010 роки закуплені міністерством препарати не розподілялися по області — практично усе отримували КЗ «Луцький клінічний пологовий будинок».

У КЗ «Луцький клінічний пологовий будинок» проводились неоднократні перевірки обласним управлінням Державної служби боротьби з економічними злочинами (ДСБЕЗ), Луцьким МВ УМВС України у Волинській області, КРУ щодо обґрунтованості призначення, використання, обліку та звітності екзогенних сурфактантів, закуплених за централізованими коштами чи за кошти батьків, — порушень не виявлено.

Враховуючи викладене вище, звертаємося до вас із проханням не надавати інформацію, яка компрометує роботу колективу і є некерівною та конфліктною. Просимо вас спростувати неправдиві відомості, опубліковані в тижневому «Відомості.UA».

ЛІКАРІ ВЛАШТУВАЛИ ЖУРНАЛІСТУ «СУДИЛИЩЕ»

Як ми вже попередньо вказали, листу передували збори трудового колективу під головуванням головного лікаря пологового будинку Михайла Токарчука та начальника Луцького міського відділу охорони здоров'я Федора Кошеля (розмова записана на диктофон).

— Я сьогодні прийшов на роботу і прочитав статтю... Мене це образило. Образило те, що ми — це не одна людина, — почав свій виступ головний лікар Михайло Токарчук. — Я не можу за всіма прослідкувати. Виходить, що у нас лікарі спеціально роблять передчасні пологи, переводять дітей у дитячу реанімацію, продають «Куросурф», «Неосурф». Але я можу покласти руку на серце і сказати, що в мене колектив порядних людей, професіоналів. Ми отримали «Флагмана медицини» як один із кращих закладів в Україні, відзначені міжнародною премією, відзначені швейцарцями. До нас хочуть їхати народжувати з усієї України. Як головний лікар я підписую не лише питання по «Куросурфу», я підписую всі папери. То виходить, що я, може, ще й у змові з наркотичними препаратами?

І взагалі, що стосується справи В. Б. (Богдановича, — авт.), до мене надійшла інформація обговорити цю ситуацію з лікарем. Лікар прийняв рішення сам і звільнився з посади завідування. А чи був заведений процес, до цього часу не знав. Дізнався з газети... А препарат «Куросурф» я в руках не тримав, я не знаю цього препарату. Я його в очі не бачив. Із цим препаратом працюють лише дитячі неонатологи та анестезіологи.

— Ви б краще писали про те, що держава не дає намчасно коштів, препаратів, — обурювався присутній у залі лікар Сергій Григорович. — Чому ви це не пишете? Бо вам відразу дадуть по вухах. І то так, що перестанете писати. Поцікавтесь цією темою і побачите, що з вами завтра буде. Якщо одна людина споткнулася, то не треба обмазувати весь колектив. От якби у вас якийсь журналіст спіткнувся? Що, хіба у вас усі такі чесні? У вас у всіх рило... Неприємно, прав-

да? Ваша організація нам дала хоч якусь спонсорську допомогу? А ще якась сюди дала? Нас, лікарів, використовують, коли ми потрібні, а коли ні — то можна топтати.

— Іро, ви принизили 600 чоловік. У кожному колективі, навіть у сім'ї, є моменти, коли люди роблять помилку. Якщо була помилка Богдановича, він за неї заплатив велику ціну: і моральну, і матеріальну, — обурювалася лікар Алла Василівна.

— Що б ми журналісту не говорили, їх ніколи не осудиш, бо щось не те скажеш, то їхня уся братія проти ополчиться, понаписують усякого, і зробили лише собі гірше, — включився в розмову присутній на зборах начальник міського відділу охорони здоров'я Федір Кошель. — Якщо ви, Михайле Михайловичу (звертається до головного лікаря), вважаєте, що вас образили, ви маєте юристів, маєте право подати цивільний позов, і хай тоді редакція та журналіст виправдовують себе... Хоча журналісти це обов'язково використають, бо їм треба привернути увагу до себе. Такі випадки будуть і далі, будуть спеціальні провокації, будуть підсилати людей, але ви знаєте, як держава забезпечує охорону здоров'я. Нерегулярно надходять вакцини. От я взяв довідку, «Куросурф» не було з 01.01.2010 р. по 09.11. 2010 р., батьки мусили купувати самі. 27 батьків купили самі. Держава ніколи не буде забезпечувати препаратами, які б декларували хто не проголошував...

— Ми що, раби, які повинні працювати тут день і ніч, давати клятву Гіпократу, вмирати на робочому місці, а за це ще й отримуємо статтю, — підтримав колега лікар Володимир.

— Першу статтю Ірина написала від прокуратури, а другу нехай напише зі сторони колективу, це буде як продовження. Ви її професійно забацайте, вибачте за слово, — долучився до розмови Федір Кошель.

— Скажіть, Ірочко, це заказ? — поцікавився Токарчук.

— Канешно, заказ. Ну ми закажемо з другого боку (всі сміються), — радісно парировував Кошель.

— Заказала організація навпроти універмагу, а другу статтю каже організація з вулиці Гулака-Артемівського, — ніби підігравши

начальнику управління, підсумував Токарчук.

ВІД РЕДАКЦІЇ:

Як би сьогодні колектив пологового будинку не обурювався, треба визнати, що факти, викладені в матеріалі, мали місце. І навіть якщо це був би один випадок, а їх, доведених, три, то вони є абсолютно аморальними з погляду медицини та людської совісті. В час, коли населення зводить кінці з кінцями, а молоді мами нерідко навіть не можуть стягнутися на пакет для новонародженого, їм пропонують викласти ще 1500-3000 за ампулу, яку потрібно ввести терміново, бо твоя дитина може померти. Хтось задумався над тим, що відчуває в цей момент жінка? Який стрес переживає вона і її родина? В газеті не було написано, але ми скажемо сьогодні: жодна з цих сімей не мала грошей, одним довелось випрошувати в керівництва зарплату наперед, бо трьох тисяч, які запросив лікар за одну ампулу, не було, в іншому випадку дитина померла, оскільки народилась недоношеною, важила 650 грамів. У батьків горе, а лікар із них ще витрусив 1500 гривень. І жодне пояснення на кшталт «у мене зарплата тисяча гривень, і я хотів дещо поліпшити свій матеріальний стан» тут не проходить. Вибачте, шановні лікарі, але не проходить. І ваша оцінка роботи колеги мала б бути відповідною. Це дійсно пляма для всього колективу.

Головний лікар пологового Токарчук запевняє і журналіста, і своїх колег, що він ні слухом, ні духом не відав про заведену кримінальну справу на його працівника, дізнався, як і читачі, лише з газети. Шановний Михайле Михайловичу, питання ж не в тому, була відкрита кримінальна справа чи ні. Питання набагато серйозніше. У закладі, яким ви керуєте, виявлені факти, коли завідуванням, не рядовий лікар, використовуючи своє службове становище, намагається заробити на безкоштовних ліках. Життєво необхідних ліках! Нема ліків — нема життя у дитини.

Щодо кримінальної справи. Почнімо з того, що 22.04.2011 р. слідчим прокуратури була відкрита

справа за фактом одержання хабара на головного лікаря пологового Токарчука М. М. 30 червня 2011 р., з матеріалів суду, її «закрили за відсутністю складу злочину». І у цей же день відкрили на Богдановича Віталія Миколайовича. Можливо, Михайле Михайловичу, вас і не викликали в суд чи прокуратуру, але дуже важко повірити, що ви не знали, що відбувається. Резонанс, який сколихнув громадськість минулого року з вашим затриманням, вийшов далеко за межі стін закладу. А ви сьогодні намагаєтесь відокремитись від тих подій. Це ж не приватна справа. Не може керівник, де виявлені такі суттєві порушення, робити вигляд, що його це не стосується. Стосується. Безпосередньо. Якби ви були більш уважні, то колектив не переживав би сьогодні такий стрес. Справа ж не в газеті. Бо насправді в Луцькому пологовому будинку працюють в основному досвідчені, компетентні лікарі, завдяки професійності яких не одне маленьке життя з'явилося на світ і вижило після важкої хвороби. З багатьма з них «Відомості» тісно співпрацюють уже багато років. Таким лікарям дійсно важко усвідомлювати, що через колегу пляма сорому падає і на них.

Пан Токарчук заявляє, що препарат «Куросурф» він не тримав у руках і взагалі його не знає, хоча папери якісь там підписує. Це такий непрофесіоналізм чи безглузда гра слів? Тоді ми спробуємо розповісти, який шлях проходять медпрепарати сурфактантної групи від надходження в заклад до введення пацієнту. Згідно з наказом управління охорони здоров'я (з матеріалів судової справи), ліки надходять у медичний заклад до фармацевта. У відділення інтенсивної терапії передаються за письмовою вимогою(!), підписаною завідуванням і головним лікарем, у цьому випадку Богдановичем і Токарчуком. Відповідальна за медикаменти — старша медсестра відділення. Рішення щодо введення препарату дитині приймає або черговий, або лікуючий лікар. Про кожен такий випадок до відомої ставиться завідуванням. Після чого інформація про використання препарату вноситься у спеціальний зошит. На підставі цих записів складається відповідний звіт, який знову ж таки підписує завідуванням і затверджує головний лікар. Зауважимо, препарати такої групи не йдуть великими партіями, а одиницями. Їх дуже легко проконтролювати. Поступлення у відділення важкої дитини стає відомим усьому медперсоналу. Лікарі швидко приступають до її лікування. Принаймні так було завжди. А тим більше, якщо препарат треба вводити негайно. Знає лікуючий або черговий лікар, знає медсестра. Вони б мали повідомити маму, що вводитимуть препарат і що він у них є. З судової справи, жодна з заявлених постраждалих не сказала, що знала про безкоштовні ліки.

Нас, журналістів, вражає реакція на матеріал начальника міського управління охорони здоров'я Федора Кошеля. Хто-хто, а Кошель, який уже багато років курує у Луцьку медицину, замість того, щоб обуритися діями конкретної особи, навколо якої зчинилася будочка, посприяти припиненню до відповідальності хоча б у вигляді попередження чи звільнення з роботи головного лікаря за те, що той допустив факти наживи з боку його працівника, він теж зайняв позицію нападу на журналіста.

Насамкінець хочеться сказати тим, хто вбачає в статті «казакху». Хочемо розчарувати — ніхто вас не замовляв. У журналістиці це називається професійним підходом до пошуку тем.

Галина ФЕДОРЕНКО
головний редактор